

РЕШЕНИЕ

№ 6370

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 12.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **7943** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. [HYPERLINK "apis://Base=NARN&DocCode=10623&ToPar=Art18_A15&T.=201"](https://www.legislation.bg/View.aspx?Base=NARN&DocCode=10623&ToPar=Art18_A15&T.=201) чл. 68л, ал. 1 от Закона за защита на потребителите /ЗПП/.

Образувано е по жалбата на „Билла България“ АД със седалище и адрес на управление [населено място] срещу Заповед № 640/21.06.2023 година на Председателя на Комисия за защита на потребителите, с която на жалбоподателя е забранено да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по отношение на броя на предлаганите за продажба таблетки за съдомиялна „F. P. Plus“.

Жалбоподателят твърди, че акта е издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че не е уведомен за започналото административно производство, поради което е лишен от възможността да представи доказателства. Отделно от това твърди, че заповедта страда от порок по чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК, тъй като не е посочена датата на извършване на нарушението. Твърди, че обявеното на етикета количество таблетки е въз основа на предоставена информация от доставчика на стоката. Отделно от това твърди, че на опаковката на продукта е посочено количеството таблетки, поради което средният потребител не може да въведен в заблуждение. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски, включително юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Ответникът – Председателят на Комисията за защита на потребителите, не изпраща представител и не изразява становище по същество. В писменото становище от 17.08.2023 година твърди, че заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му. Твърди, че нарушението е безспорно установено. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. В условията на евентуалност, при уважаване на жалбата, прави възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № 640/21.06.2023 година Председателят на Комисията за защита на потребителите е забранил на жалбоподателя да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, по отношение на броя на предлаганите за продажба таблетки за съдомиялна „F. P. Plus“.

За да постанови този резултат органът е приел, че при извършената на 15.03.2023 година проверка в магазин № 801, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя, е установено, че в етикета за разпродажба на таблетки за съдомиялна „F. P. Plus“ е посочено, че броят им е 84. Същото е отбелязването и в системен бон № 4802/15.03.2023 година. Приел е, че таблетките в опаковката са 82, видно от отбелязването върху опаковката на продукта. Установеното разминаване в обявяването на броя таблетките в предлагания за продажба продукт е квалифицирано като нарушение по 68д, ал. 1 от ЗЗП.

Административното производство е започнало с извършването на проверка в магазин № 801, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя, резултатите от която са обективирани в Протокол № К-274296/15.03.2023 година. В протокола е отразено, че в етикета, предлагащ таблетки за съдомиялна „F. P. Plus“ и системен бон № 4802/15.03.2023 година е посочено, че броят им е 84 бр., а върху опаковката на продукта е посочено, че са 82.

Констативният протокол е съставен в присъствието на представител на жалбоподателя.

Видно от електронно писмо от 10.05.2023 година от жалбоподателя са изискани разяснения за установеното несъответствие. В електронно писмо от 15.05.2023 година същия е посочил, че обявената на етикета информация е въз основа на данни от доставчика на продукта.

С Докладна записка от 02.06.2023 година случаят е докладван на Председателя на Комисията за защита на потребителите.

На 12.06.2023 година е проведено заседание на Комисията за защита на потребителите.

Между страните няма спор по фактите.

Спорът се свежда до това дали обявената на етикета за продажба и в системния бон информация за броя на таблетките в продукт „F. P. Plus“, заблуждава потребителя.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Председателя на комисия за защита на потребителите, арг. чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП.

Жалбоподателят не е уведомен с нарочно писмо за започналото срещу него

административно производство, но му е дадена възможност да представи обяснения и доказателства за установеното несъответствие. Същият е представил такива, поради което съдът намира, че не допуснато съществено процесуално нарушение, ограничило правото му на защита.

Съдът намира, че в заповедта ясно е посочено, че нарушението е установено при извършване на проверката на 15.03.2023 година, поради което заповедта съдържа реквизита по чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК.

Основният фактически състав на нелоялната търговска практика изисква кумулативно наличието на три елемента: първо, да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стока или услуга; второ, тази практика да противоречи на изискването за добросъвестност и компетентност; и трето, да променя или да е в състояние да промени съществено икономическото поведение на средния потребител.

Първият от трите кумулативни елемента е налице. Безспорно е, че предлагането от търговеца на стоки в магазин е търговска практика по смисъла на § 13, т. 23 от ЗЗП.

Законодателят е приел, че търговска практика, която е заблуждаваща по смисъла на чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП, е нелоялна, т. е. противоречи на изискването за добросъвестност и компетентност. Следователно установяването на заблуждаваща реклама означава наличие и на втория елемент на фактическия състав на нелоялната търговска практика. Заблуждаващата търговска практика може да се осъществи чрез заблуждаващи действия или чрез заблуждаващи бездействия. За да е налице заблуждаваща търговската практика чрез действия трябва практиката да съдържа невярна, и следователно подвеждаща информация или дори информацията да е фактически точна относно един или повече от законово определените елементи, практиката трябва по някакъв начин, включително чрез цялостното представяне, да заблуждава или да е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител като го подтиква или е възможно да го подтикне да вземе решение за сделка, което в противен случай не би взел. Следователно фактическия състав на заблуждаващата търговска практика чрез действия изисква да се установи първо, съдържанието и верността на предоставената информация, второ, цялостното ѝ въздействие в състояние ли е да въведе в заблуждение средния потребител, и трето, в състояние ли е да го мотивира да вземе решение, което без това въздействие не би взел. Елементите на фактическия състав следва да са налице кумулативно.

В случая, от доказателствата по делото е видно, че жалбоподателят е предоставил в етикет за разпродажба на продукт „F. P. Plus“ невярна информация относно броя на съдържащите се в продукта таблетки, съгласно чл. 68д, ал. 2, т. 2 от ЗЗП.

Въпросът е така предоставената информация, при отчитане на видимата информация върху опаковката на стоката за съдържащите се брой таблетки в нея, в състояние ли е да въведе в заблуждение потребителя.

Преценката за възможността за въвеждане в заблуждение законодателят изисква да се направи спрямо средния потребител - чл. 68г, ал. 1 и чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП. Българският законодател не е дал легално определение на понятието среден потребител. Законът за защита на потребителите, съгласно § 13а, т. 12, въвежда Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.05.2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар (Директива 2005/29/ЕО). Съгласно т. 18 на преамбюла на директивата общностният акт приема като база за сравнение средния потребител, който е сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив, като отчита обществените, културни и

лингвистични фактори, които се тълкуват от Съда на Европейския съюз. Средният потребител е посочен като база за сравнение и в чл. 6 и 7 на Директивата, регламентиращи заблуждаващите търговски практики.

В практиката си Съдът на Европейския съюз трайно е приел, че националните юрисдикции трябва да вземат предвид възприятието на средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен (виж решение от 16.07.1998 година по дело Gut Springenheide, C-210/96, R. I-04657, т. 31; решение от 13.01.2000 година по дело Estee Lauder, C-220/98, R. I-00117, т. 27-30; решение от 19.09.2006 година по дело Lidl B., C-356/04, R., стр. I-8501, т. 78; решение от 12.05.2011 година по дело Ving S. AB, C-122/10, т. 23).

Цялостното представяне на информацията за предлаганите продукти не дава основание да се направи извод, че средният, сравнително наблюдателен и предпазлив потребител не би могъл да установи разликата и би могъл да бъде заблуден. Върху опаковката на продукта ясно е посочено, че таблетките са 82.

Вярно е че в етикета е посочено, че таблетките са 84, но при наличието на видимо отбелязване върху опаковката на продукта на броя от 82 дава не може да въведе в заблуждение потребителя, който при внимателен оглед би установил грешката и би се доверил на отбелязването върху опаковката.

Предвид горното съдът намира, че жалбоподателят-търговец не е използвал нелоялна търговска практика.

Оспорената заповед следва да се отмени, като незаконосъобразна.

На жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 150 лева, от които 50 лева – заплатена държавна такса за оспорване на акта и 100 лева – юрисконсултско възнаграждение по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 640/21.06.2023 година на Председателя на Комисия за защита на потребителите, с която на „Билла България“ ЕООД, със седалище и адрес н е забранено да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по отношение на броя на предлаганите за продажба таблетки за съдомиялна „F. P. Plus“.

ОСЪЖДА Комисия за защита на потребителите – С. ДА ЗАПЛАТИ НА „Билла България“ ЕООД, със седалище и адрес н сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от получаване на съобщението с касационна жалба.

СЪДИЯ :

